

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společenství Praha / ročník 19 11/2007

NADĚJE

Bůh je naše útočiště i síla, pomoc v úzkostech stále přítomná. Proto se nebudeme bát, i kdyby se země propadla a hory hroutily se do moře, i kdyby řvaly jeho bouřlivé vlny a hory se bořily pod jeho náporem! Žalm 46, 1-4

Někdy se o církvi mluví jako o „lidu naděje“. Jako o těch, kteří se dívají dopředu a nenechají se zdrtit těžkostmi a překážkami, které jsou nejen kolem nás, ale které jsou i přímo v našem životě. Kteří nemusí být roditelmi optimisty, ale přestože jsou různě tísněni, s Pavlem, apoštolem Ježíše Krista, směle vyznávají, že nebyvají poraženi. Přemýšlel jsem o tom, zda to platí o mně, zda to platí o našem sboru, a jak nás naděje odlišuje od lidí, kteří Pána Ježíše neznají.

Tento víkend jsou „dušičky“, tedy svátek zemřelých. Lidé si připomínají ty, které znali a kteří již odešli z tohoto světa. Hřbitovy jsou plné lidí a největší radost z tohoto svátku mají jako každoročně prodejci květin. To, zda někdo přinese květiny na hrob, nic nevypovídá o tom, jaký měl se zemřelým vztah tady na zemi. Možná je tam nese z pocitu viny. Tím se ale dnes nechci zabývat (jen připomínám, že na dořešení některých věcí máme čas jen tady na zemi a že ho my ani ti ostatní nemají neomezeně). Spíše přemýšlím o těch, kteří zemřelé měli rádi a jejich odchod pro ně byla velká ztráta. Myslím, že každý z nás si na někoho takového vzpomene. Co nás může při těchto vzpomínkách provázet?

Přirozeně to bude smutek. I ve Skutcích čteme, že muži při pohřbu Štěpána nařikali a není známkou nějaké zvýšené duchovnosti, pokud odchod našich nejbližších smutek neprovází. Dále může někoho provázet zoufalství. Zoufalství nad koncem, za kterým nevidí pokračování. Před tímto druhem zármutku nás Písmo varuje slovy Pavla v dopise do Těsaloníků. Může nás také provázet vděčnost za život toho, který odešel a naděje. Protože smrt je pouze koncem pozemského života. Není to konec, za kterým není pokračování.

Možná se budeme setkávat na hřbitovech i se svými příbuznými a známými, kteří naději nemají. Budeme těmi, kteří ji mohou předat? Svědčí naše životy o tom, že jsme „lid naděje“? Jsme si jisti, že existují jen dvě možnosti, kde strávíme věčnost?

Přemýšlel jsem o naději ještě z dalšího aspektu. Četl jsem v posledním týdnu historický článek. Pojednával o pronásledování anabaptistů. Byli to lidé, kteří stejně jako my

uvěřili, že křest má smysl jedině na základě uvěření a odmítali křest nemluvnat. To bylo ovšem v jejich době považováno za smrtelný zločin a oni byli pronásledováni jak římskými katolíky, tak protestanty a byli často popraveni utopením. Dva z nich ve vězení napsali spisek o chování křesťanů, kteří se připravují na popravu. Není v něm žádné zoufalství, ale povzbuzování ostatních, aby se radovali z toho, že jejich setkání s Ježíšem tváří v tvář je už blízko. To byli lidé naděje. Nemylně se. Nemilovali smrt, nechtěli utéci z tohoto života. Pokud se některým podařilo mučednické smrti vyhnout útekem, tak toho využili. Nikdy však nevyužili k záchraně toho, že by zapřeli svou víru a tedy Krista. Je zaznamenán zoufalý výrok jednoho z jejich pronásledovatelů: „Čím více jich zabijeme, tím více jich přibude“.

Když jsem četl o životech těchto Božích mužů a žen, vedlo mne to k úvahám o mém životě. Jak velká naděje je v mém životě? Co jsem ochoten zaplatit? Je nezabrzdlá ani vidina mučednické smrti. Co brzdí mne? A co brzdí Tebe? Na čem ve svém životě lpíme?

Žalmista v úvodních verších popisuje svou jistotu, že ho žádné okolnosti neoddelí od jistoty toho, že Bůh je s ním. Pokud máme tuto jistotu, je to důležitým zdrojem pro správná rozhodnutí a správné postoje v našem životě. Chtěl bych mít stejný postoj, jako měl žalmista i jaký měli anabaptisté. Jistotu, že když jsem s Bohem, tak všechno nakonec dopadne dobře (pro mučedníky to znamená, že je těsně před tím konečným dobře čekala smrt a to částo dost nepřijemná). S touto jistotou rozumíme tomu, že se nemusíme starat o to, co budeme jíst a čím se budeme oblékat. Že se nemusíme trápit tím, co si o nás lidé budou myslet. Že žádná oběť pro Boží království není tak velká, abychom se jí zalekli.

Většinou je jednoduché mít naději v neděli ve sboru nebo ve středu na skupince. Ta skutečná naděje se osvědčí tváří tvář bouřicím se moři a dokonce i tváří tvář smrti našich bližních a jednou i smrti nás samých. To není důvod k obavám, ale k radosti. Protože až ta chvíle nastane, bude naplnění naší naděje velmi blízko. Nenecháme test naší naděje až na poslední chvíli. Důležité je naše každodenní rozhodování.

„K té naději jsme byli zachráněni; naděje však, kterou je vidět, není naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, očekáváme to s vytrvalostí.“ Řím 8, 24 – 25

Lubomír Ondráček

Kristem proměněné životy

Milí čtenáři,
v tomto Sborovém dopise jsme obrátili pozornost k Apoštolskému vyznání víry. Proč? Ačkoliv už za sebou má pěknou řádku let, je to vyznání, na kterém se shodují snad všichni křesťané. (Tedy ti, kteří ho znají :-)

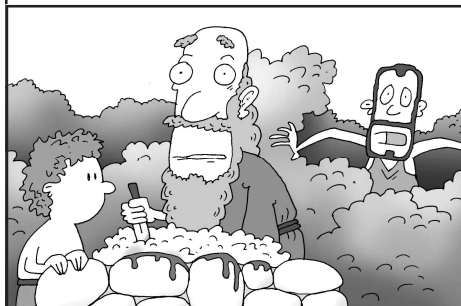
A abyste se k nim mohli také počítat (pokud byste ho čistě náhodou neznali), máte nyní možnost si ho znovu oprášit nebo ho nově objevit.

Ale kromě tohoto hlavního tématu tu jsou také další příspěvky, které stojí za přečtení.

Zvláště doporučuji postřehy z pravidelné návštěvy dětského domova v Přestavlkách. Duchovní boj se totiž odehrává na podobných místech každý den. A ti, kteří tam jezdí, potřebují naši pomoc - jak duchovní, tak finanční či „jen“ prostým povzbuzením.

Pěkný listopad Vám přeje

Tomáš Božovský

ABRAHAME, NEVIDĚLS MÉHO BERANA?
POTŘEBUJU HO RYCHLE NAJÍT, ABYCH SE S NÍM MOHL VRÁTIT K TĚM ZBYLÝM 99...

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI
V TOMTO ČÍSLE

Dopis z ICEJ 2

Můžeš toho hloupého zahrát ty? 3

Téma:
Apoštolské vyznání víry...4-8

MeetPoint 10

Zpráva z výjezdu sborového staršovstva.

Postní výjezd staršovstva sboru se uskutečnil ve dnech 5. - 7. 10. 2007 v Železně u Berouna.

Výjezd jsme zahájili v pátek dopoledne společnými modlitbami a sdílením o tom, jaké u sebe rozpoznáváme obdarování a můžeme tím sloužit ostatním.

Odpoledne navázal Petr Hrdina dvěma tématy: sdílením o osobní proměně vlastního života díky nově vnímané osobní identitě v Kristu. Pomohla mu k tomu kniha *Konečně spravedlivý*. Kdyby se vedoucím podařilo předat lidem, co to znamená, posunulo by to náš sbor dopředu. Druhá část jeho slova se týkala základů víry, jak je prohlubovat a aktivně předávat dál. Následovala diskuse.

Večer jsme začali chválami a očekáváním na Pána. David Drapák pak pokračoval slovem *Co se můžeme naučit od americké církve*.

Sdílel se se svými zkušenostmi, které za sedm let pobytu v USA získal.

V sobotu dopoledne další starší pokračovali sdílením o svých obdarováních. Poté Petr Kácha vyučoval o spravedlnosti v Kristu, které přijal během svého studijního pobytu v Mexiku.

Odpoledne jsme se sdíleli na téma duchovních darů, jak se nám samotným daří do nich vstupovat a uvádět do nich členy sboru. Zabývali jsme se také některými prorockými slovy z minulých zápisů.

Večerní program zahájil Tomáš Dittrich vyučováním o vztahu Bible, víry, skutků a pocitů a ilustroval to na obrázku vláčku. Vírou vše začíná (první vagón), ale směr jí dává Boží slovo (lokomotiva). Teprve za tím jsou skutky (druhý vagón) a pocity nebo zkušenosti (třetí vagón). Byla to reakce na situaci na

Maninách, kde se říkalo „když to tak cítíš, tak to udělej“ a zaměřovaly se pocity a zjevení. V postmoderní době musíme nezapomenout, že pocity nejsou určující, na druhou stranu jsou pocity důležité. Pak jsme chválili Pána a slavili Večeři Páně.

V neděli dopoledne jsme se zabývali otázkou, jak se nám daří naplnit současnou sborovou prioritu – službu dětem a mládeži. Zpracovali jsme standardy pro služebníky dětem a učební plány pro nedělníku. Na některých regionech mají další speciálně zaměřené aktivity pro děti a mládež, funguje dorost, porost a odrost. Před polednem jsme vyrazili zpět domů.

Za staršovstvo

Miloš Poborský

Křišťálová noc

Křišťálová noc - antisemitický pogrom byl zorganizován nacisty v Německu v noci z 9. na 10. listopadu 1938. Protižidovskou hysterii rozpoutal J. Goebels, záminkou byl atentát židovského občana na německého diplomata v Paříži. Při pogromu, který vedli příslušníci SA a SS bez uniforem, řízení H. Göringem, byly zdemolovány a vykradeny židovské obchody (celkem jich bylo v Německu zničeno 7 510), byly ničeny synagogy (asi 281), bylo zabito 91 lidí a na 20 000 Židů bylo zadrženo v první fázi do koncentračních táborů. Křišťálová noc byla počátkem protižidovského opatření nacistů a vrcholila holocaustem 6 000 000 Židů v Evropě v koncentračních táborech a pochodech smrti.

Na tuto událost se vzpomíná různě. Pražský Magistrát například tím, že povolil neonacistickým organizacím zvláště ze skupiny Národní odpor pochod Židovským městem v Praze právě 10. listopadu 2007. (*Mezitím se situace změnila. Pozn. red.*) Osobně jsem jednal se třemi úředníky z Magistrátu a budu kontaktovat poslance. Jeden úředník mi osobně sdělil, že vše je legální, protože je nahlášen pochod proti přítomnosti českých vojáků v Iráku.

Pokud bude průvod neonacistům povolen, budeme my spolu s Židy bránit jejich vstup v protidemonstraci.

Václav Lame

Fórum angažovaných křesťanů, Přímluvci za Prahu

Poté, co Magistrát pochod zakázal, Městský soud v Praze magistrální zákaz pochodu pravicových radikálů přes bývalé pražské židovské město zrušil. Podle místopředsedy městského soudu Jana Ryby byl soudní verdikt reakcí na procesní vady v rozhodování magistrátu.

Již dříve se proti této akci jasně vymezila většina pražských politiků. „Je to neucta k obětem holocaustu, a proto i já sám udělám, co bude v mých silách, aby k této akci nedošlo,“ řekl primátor Pavel Bém.

Dopis z ICEJ

Vážený přátelé,

bezesporu jste informováni o pokusu neonacistů uspořádat pochod pražským Židovským městem v den výročí „Křišťálové noci“ 10.11. 2007. Tento pochod byl pražským magistrátem zakázán, ale soudem byl tento zákaz zrušen. Celý případ bude mít bezesporu ještě právní dohru.

Nezávisle na konečném rozhodnutí soudu však rozhodně nechceme jako křesťané k těmto aktivitám mlčet. Již samotný pokus o konání neonacistického pochodu Židovským městem nás velice pobuřuje. Připojujeme se ke spontánní reakci židovských komunit a dalších organizací a rozhodně doporučujeme všem našim členům a příznivcům, aby v uvedený den přišli a zúčastnili se jak **náboženského shromáždění od 14 hodin v Maislově ulici**, tak **pietního shromáždění na Staroměstském náměstí od 15 hodin**. Zveme k co nejširší účasti křesťany nejen z Prahy, ale z celých Čech, Moravy a Slezska.

Rádi tlumočíme obě následující pozvání, která jsme obdrželi od Pražské židovské obce a Židovské liberální unie. Obě akce na sebe příhodně časově navazují, a proto je možné a vhodné se jich obou zúčastnit. Šíře, prosím, tuto pozvánku v co nejširším okruhu svých známých. Vzhledem k neustálému vývoji této již silně medializované kauzy prosím pravidelně sledujte informace na naší webové stránce www.icej.cz.

Pro snahy neonacistů není v naší zemi místo! Přispějme svou aktivní účastí k tomu, aby „**přišel zvrát: místo starosti radost, místo smutku den pohody**“ (Ester 9:22).

Těšíme se na setkání s Vámi.

Mojmír Kallus

předseda české pobočky Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém
28. pluku 15, 101 00 Praha 10
Tel.: + 420 272 732 636
e-mail: icej@ecn.cz, www.icej.cz

Tisková zpráva Pražské židovské obce

Židovská obec v Praze oznamuje, že v sobotu 10. listopadu 2007 se bude konat u Staronové synagogy od 14 hodin pietní náboženské shromáždění k uctění památky obětí říšského pogromu, tzv. křišťálové noci, kterou se před 69 lety začalo v nacistickém Německu organizované vraždění násilí vůči židovské komunitě.

Představitelé Židovské obce v Praze jsou znepokojeni, že se přes veškeré úsilí nepodařilo úřadům prosadit zákaz neonacistické demonstrace, již kamarádi oznamovatele pochodu inzerují jako „Marsch durch Juden-Stradviertel in Prag“. Je zcela zřejmé, že pochod Židovským Městem ve výroční den říšského pogromu má výhrůžný podtext, který nemá s deklarovaným protestem proti válce v Iráku nic společného.

V reakci na tuto situaci je ŽOP společně se všemi, kteří berou neonacistické nebezpečí vážně, připravena náboženské shromáždění chránit, zajistit bezpečnost účastníků a zabránit průchodu neonacistů Židovským Městem.

za Židovskou obec v Praze

František Bányai

Pietní shromáždění

k výročí „Křišťálové noci“ v sobotu dne 10. listopadu 2007 od 15:00 hodin na pražském Staroměstském náměstí

Chtěli bychom, aby na Staroměstském náměstí proběhlo důstojné setkání, na kterém by zazněly hlasy pamětníků, kteří přežili holocaust, představitelů nevládních organizací a osobností našeho veřejného života. Budeme velmi rádi, jestliže naši myšlenku podpoříte.

(Z dopisu František Fendrycha, předsedy Židovské liberální unie.)

Můžeš toho hloupého zahrát ty?

„Máme odměny?“
„Něco jo.“
„To myslíš ten pytlík bonbonů, co zbyl z minula? To teda není moc.“
„Dobře, ještě se stavíme v nějakém obchodě. Kdo hraje hloupého stavitele?“
„Já bych nejradši byl ten chytrý. Báro, můžeš toho hloupého zahrát ty?“
Vzhledem k akutní potřebě doladit poslední detaily programu uběhla cesta do DD Přestavky celkem rychle. Na scénku o dvou stavitelích byly sice role rozděleny až po cestě, ale vzhledem k perfektně připraveným kulisám

(Eliška pracuje podle hesla: ať je to velké, barevné a nezabere to moc času) měla úspěch. Jestli některé děti zajímal i křesťanský závěr? Tot' otázka.

„Johanko, já někdy chodím do kostela, když jsem u babičky! A umím dokonce i modlitbu. Já ti to předvedu. Hele: Ve jménu otce i syna i ducha svatého amen otče náš který jsi v nebesích... jako v nebi taky na zemi... A dál to moc neumím, ale koukej. Chléb nášzdejší námnes a opušň mnaševi nyjako i my od poušíme na šimvinik úm... Dobrý, co?“

„A víš, co to znamená, Davide?“

„No, jako že se říká modlitba, ne?“

Měla jsem příležitost Davidovi vysvětlit to, co říká a ještě k tomu mu předvést další modlitbu. Když jsem za něj Bohu děkovala a žehnala mu, zářily mu oči očekáváním a zvědavostí, co hezkého ještě řeknu.

„Víš, žeš to řekla nádherně?“

„Díky, Davide. A nejlepší je, že to slyšel i Bůh. Je tu vedle nás a celou dobu poslouchal, stejně jako ty. Taky mu můžeš někdy zkusit něco říct.“

Jolana

PS: Kdyby se k nám naahodou někdo chtěl přidat a pravidelně se jednou za měsíc věnovat „naším“ dětem a podílet se na tvorbě programů, které mají šanci změnit jejich život, či se přijet jen tak nezávazně podívat, jak to v DD Přestavky chodí, jste zváni.

(jajamura@seznam.cz)

Taky mě to nauč!

„Věříš na duchy?“
„Jasně.“
„Konečně někdo normální! Představ si, že nám to vychovatelky nevěřejí. A věříš, jestli je Bůh?“
„Jo. To taky. A je to pravda. A ví to dokonce i Ďábel a ti vaši duchové taky.“
„A jak to víš? Tys ho někdy viděla?“
„Viděl jsi někdy vítr? Jak víš, že existuje?“
„A jó...“
Chvilí poslouchám neuvěřitelné příběhy o tom, jak se děti z „našeho“ děčáku s démony znají tvář v tvář.
„Viděla jsi někdy Satana? Já jo. Vyvolávali jsme ho, pak kolem nás kroužil takový šedý stín a jednoho z nás chtěl zabít. Naštěstí jsme ho stačili odvolat. Hrozně se ho bojím.“

„Jo, dokonce i v Bibli se píše, že to je vrah. Ale představte si, stejně, jako se ty bojíš jeho, se on bojí mě.“

„A jak to děláš? Taky mě to nauč!“

„Víš, on se vlastně nebojí mě, ale Boha. No, a Bůh bydlí ve mně. Takže když mě Ďábel vidí, radši to nechce riskovat. Bůh je totiž silnější.“

„Takže když budu vyvolávat Satana a on přijde, tak mě Bůh ochrání, když ho zavolám?“

spálí se. Ne proto, že by ho táta neuměl od sporáku odstrčit, ale prostě proto, aby si to zapamatovalo. Chápeš trochu, co tím myslím?“

Dan pochopil. A také Robert, Michal i Jana, kteří tam také seděli. Chtěli by s Bohem počítat, ale nebyli si jisti, jestli Bůh opravdu existuje. Pokud ovšem jo, prý by to rádi zjistili. Moji nabídku, že se pomodlím, aby jim Bůh dal vědět, že je, přijali nadšeně. Když jsem se modlila, upřeně na mě plni očekávání zírali. A jsou zvědaví, co Bůh na to.

„To mě jako možná něčím překvapí, co? Jako něčím, co nečekám, co? To jsem teda jako zvěďavej, jak to bude dál, jak mi to jako dá vědět.“

„Víš, Dane, to není jako když hodiš dvacku do automatu a vypadne ti Cola. Jasně, že to může udělat, ale pokud Ho budeš brát jako způsob, jak se ochránit i přes to, že budeš takhle riskovat, může tě nechat, abys sis to jednou vylízl. Když dobrý táta dítěti zakáže sahat na sporák, ale dítě na něj přesto chmatá,

My taky, Roberte. Ať tobě, i všem vám ostatním, kteří jsme se za to spolu modlili, Bůh připraví to nejkrásnější překvapení, které vás potěší jako nic jiného na světě. A kéž vás ujistí o tom, že vás měl rád tak moc, že za vás umřel, jak jsme si říkali.

Jolana

Moje první setkání s Apoštolským vyznáním víry se odehrálo před mnoha lety na Maninách, když jsem se připravoval na křest. „Tady máš text vyznání, to se nauč, a pak to před křtem nahlas řekneš,“ řekl mi tenkrát (asi jinými slovy) Dan Drápal. Poctivě jsem se to učil, ale radost ze křtu dohromady s trémou vystoupit před tolika lidmi a říkat ještě kromě svědectví vyznání z paměti, to udělalo své. Když jsem se ale pak před sborem postavil a otevřel ústa, abych začal „Věřím...“, povstal celý sbor a Vyznání jsme nahlas říkali všichni. Jaká to byla úleva a také radost! Kde se Apoštolské vyznání víry vzalo a o čem svědčí? Může nám být ještě dnes k něčemu dobré? Pokud vás napadají tyto a podobné otázky, možná vám následující řádky pomohou najít odpověď.

Tomáš Božovský

APOSTOLIKUM

Apoštolské vyznání víry (Apostolicum, Kredo – podle prvního slova latinského překladu).

Vyznání

Proč se vlastně zabýváme téměř dva tisíce let starým vyznáním? Proč je „odříkáváme“ před Večeří Páně? Proč učíme děti takové dlouhé a složité věty? Vyznání (konfese) pochází z latinského slova confessio, což označovalo původně přiznání obžalovaného před soudem, v křesťanském prostředí vyznání hříchů, a později veřejné vyznání své víry, svého přesvědčení. A to je něco, co má v životě křesťana své důležité místo. Někdy je člověk o němčem skálopevně přesvědčen, ale neví, jak to říct. Výstižná formulace vlastního přesvědčení je jasným poselstvím pro okolí.

Ať chceme nebo ne, svým vyznáním a svými postoji reagujeme na atmosféru kolem sebe, na dobu, ve které žijeme. A tak to bylo vlastně vždycky. Také Apoštolské vyznání víry má za sebou určitý vývoj a jeho podoba odpovídá době, ve které vznikalo. V následujících řádcích jen letmo nahlédneme do prvních pěti století církevních dějin – do doby vzniku Apostolika.

Ježíš je Kristus

Z určitého hlediska to měli první křesťané možná jednodušší. Byli to židé – lidé, kteří věřili v Boha Stvořitele, po generace si připomínali Boží jednání, měli v úctě Boží zákon. Chodili s Pánem Ježíšem, poznali v něm zaslíbeného Spasitele. A tak jejich vyznání bylo stručné a jasné: JEŽÍŠ JE KRISTUS nebo JEŽÍŠ JE MESIÁŠ, což je vlastně totéž (poprvé řecky – Christos, podruhé hebrejsky – Mašiaš, tj. česky Pomazaný). Setkali se však s tvrdým odmítnutím ze strany pravověrných židů. Ještě otevřenější vyznání JEŽÍŠ JE BOŽÍ SYN bylo v jejich očích nejstrašnějším rouháním.

Apoštol Petr a pak především Pavel dostali za úkol zvěstovat evangelium (dobrou zprávu o příchodu Spasitele) i pohanům. Křesťanství se začalo šířit po celé Římské říši. A už nedráždilo jen židy, ale i Římany, kteří se cítili ohroženi vyznáním: JEŽÍŠ JE PÁN! V tomto smyslu křesťané ohrožovali římský stát, pokud tvrdili, že uznávají jiného pána než císaře.

Kde se na autě vzala ryba

Být křesťanem, vyznávat víru v Ježíše Krista – Mesiáše, znamenalo koledovat si o potíže. V dobách krutého pronásledování na počátcích našeho letopočtu se křesťané museli scházet tajně. V té době vznikl kryptogram „ICHTHYS“ – dodnes mezi křesťany nejrozšířenější a neznámější vyznání víry. Řecké slovo ΙΧΘΥΣ (ICHTHYS) znamená RYBA, přičemž jednotlivá písmenka v sobě skrývají vyznání:

I – IESUS = JEŽÍŠ
X – CHRISTOS = KRISTUS
Θ – THEU = BOŽÍ
Υ – HYOS = SYN
Σ – SÓTÉR = SPASITEL

Tato jednoduchá výstižná vyznání však brzy přestala stačit. Do církve přicházelo stále více bývalých pohanů, kteří s sebou přinášeli zbytky pohanického myšlení nebo různých filozofických směrů. Stále více se ukazovala potřeba formulovat podstatu křesťanské víry přesněji.

Nebezpečí „pravého poznání“

Prvním nebezpečím, se kterým bylo potřeba se vyrovnat, byla GNOZE. Gnostikové viděli podstatu spasení v pravém poznání (tj. řecky gnosis) – v soustředění na Boha. Tvrdili totiž, že vedle nejvyššího mocného, dobrého a nepochopitelného Boha existují ještě nižší bohové. Všechno stvoření je podle nich nedokonalé, protože je dílem nižšího boha „demiurga“. Z toho logicky vyplývá, že hřích

není důsledkem neposlušnosti člověka, ale souvisí s hmotou a tělesností. Podle gnostiků neměl Ježíš skutečné tělo, takže nemohl doopravdy zemřít a být vzkříšen. Jejich dobrý bůh by takové utrpení nedopustil... Člověk se může Bohu přiblížit jedině přísným odříkáním. Docházelo ovšem i k opačnému extrému, totiž že gnostikové žili velmi nevázaně.

Podobným nebezpečím bylo pro církev učení Maniho a jeho stoupenců (maniovců), kteří učili, že existují dva naprosto rozdílné světy – duchovní svět, který je dobrý, a hmotný svět, který je zlý.

Raději měl stavět lodě

V polovině 2. století ohrožoval církev bohatý loďář Markion, který byl přesvědčen, že jediným věrným svědkem byl Pavel, zatímco všichni ostatní Ježíšovo učení zfalšovali. Bůh Nového zákona je nekonečně laskavý a nemá nic společného s krutým židovským Bohem Starého zákona. Markion si tedy dal tu práci a „očistil“ evangelia a dopisy od nežádoucích starozákonních vsuvek. Tak vznikl jeho „Nový zákon“.

Církev procházela střídavě obdobími klidu a více či méně krutého pronásledování. A stále rostla. Na počátku 4. století se stal římským císařem Konstantin, který si velmi záhy uvědomil význam křesťanství, a proto se rozhodl zastavit pronásledování, poskytnout církvi více výhod a práv i finanční podporu. Patřit mezi křesťany se najednou stalo společensky žádoucí. Do církve

začali hromadně vstupovat občané z vyšších vrstev, což se projevilo na mnoha rovinách. Církev se musela důkladněji zabývat svým učením a věnovat pozornost řešení nových problémů.

Arius x Athanasius

V době, kdy církev získala státní uznání, alexandrijský kněz Arius prosazoval učení, které zpochybňovalo Kristovo božství. Větší část církve, jejímž mluvčím se stal Athanasius, se proti tomuto učení postavila. Ježíš není jen moudrý učitel. Ježíš je Bůh, stejně jako jeho Otec, proto se k němu můžeme modlit!

To jsou stručně zmíněné některé události z počátků křesťanství, které vedly k tomu, že se křesťané rozhodli vědomě přijmout zvěst

Starého zákona, z množství různých spisů vybrali a sestavili Nový zákon, sepsali vyznání víry a zavedli v církvi přísnější řády.

Pravidlo víry

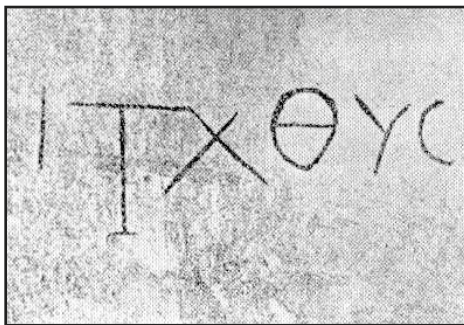
Dnešní podoba Apoštolského vyznání má své kořeny pravděpodobně již ve 2. polovině 2. století nebo na počátku 3. století. Písemně je doloženo v latinských a řeckých rukopisech ze 4. století jako tzv. „Římské křestní symbolum“ (symbolum pochází z řeckého slova „symbolon“ a znamená „souhrn“ či „pravidlo“ víry). Toto vyznání bylo později rozšířeno v Apoštolské vyznání. Kolem roku 500 již mělo dnešní podobu a rozšířilo se po celé západní církvi.

Název „Apoštolské vyznání víry“ budí dojem, že jeho autory jsou apoštolé. Jisté je, že bylo sepsáno v duchu apoštolského učení, na základě spisů Nového zákona. Již kolem roku 400 však vznikla legenda, že je složili sami apoštolé zvláštním vnuknutím Ducha svatého - a sice, že každý z dvanácti apoštolů řekl jeden článek Vyznání.

A co další vyznání

Vedle Apoštolského vyznání je pro křesťany závazné Nikajské (někdy označované také jako Nikajsko-cařihradské) vyznání víry, které je o něco rozpracovanější. Bylo přijato v roce 325 na církevním sněmu v Nikaji a potvrzeno (a rozšířeno) roku 381 na dalším církevním sněmu v Cařihradě. Toto vyznání je používáno především ve východní církvi. V západní církvi je obsahově uznáváno. Reformace je také převzala, i když v praxi dává přednost Apostoliku.

Mohli bychom pokračovat dlouhou řadou vyznání - Chalkedonské, Athanasiovo, přes Čtyři pražské artikuly až k vyznání Augsburskému, Bratrskému, Helvetskému atd. Během dlouhých a pestrých církevních dějin každá nově vzniklá církev sepsala svou konfesi. Reformační církve převzaly od středověké církve Apostolikum a učinily je součástí

svých katechismů, ponechaly si však svobodu výkladu (např. sestoupení Krista do pekel nebo jeho sezení po pravici Otce). Všechna vyznání mají stejný základ, opírají se o Bibli, souhlasí s vyznáním první církve, na některé body však kladou větší důraz jako reakci na situaci a dobu, ve které vznikly. Dnes se držíme podoby z roku 1608 uvedené v Bratrském katechismu.

12 článků

Apoštolské vyznání víry se dělí na tři hlavní články (o Bohu Otci, Synu a Duchu svatém) a na 12 částí.

- I. 1. Věřím v Boha Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země;
- II. 2. i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
3. jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny,
4. trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
5. sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých,
6. vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího,
7. odtud přijde soudit živých i mrtvých.
- III. 8. Věřím v Ducha svatého,
9. svatou církev obecnou, svatých obcování,
10. hříchů odpuštění,
11. těla z mrtvých vzkříšení
12. a život věčný. Amen.

To, čemu věřím

Apoštolské vyznání víry dodnes neztratilo svou aktuálnost a jednoznačnost. Pokud se ztotožňuji s jeho obsahem, vyznávám něco úplně jiného, než většina lidí kolem. Věřím v Boha Stvořitele, ne v evoluci. Věřím v Ježíše, který je mým Pánem, ne v roztomilého skřítko Ježíška. Věřím v moc Ducha svatého, ne v pochybné pověry. Věřím v čisté vztahy v Božím lidu. Věřím, že život má smysl a cíl.

Zkuste se někdy zamyslet a říct Vyznání víry jinak - vlastními slovy, třeba:

Věřím v Boha, který může úplně všechno, je to nejlepší Táta,

On stvořil zemi i nebe.

Věřím v Pána Ježíše, On je jediný Boží syn, je můj Pán.

Na Marii sestoupil Duch svatý, Bůh je Ježíšovým Otcem, Marie matkou.

Pontský Pilát ho odsoudil, nechal zbičovat a ukřižovat. Je to skutečná historická událost.

Ježíš zemřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, ale třetího dne vstal z mrtvých.

Vystoupil do nebe a nyní je s Bohem, všemohoucím Otcem.

Brzy přijde znovu a bude soudit všechny lidi - živé i ty, co už zemřeli.

Věřím v Ducha svatého, Pán Ježíš mi ho dal, tak jak to slíbil.

Věřím, že existuje jedna svatá církev, věřím, že křesťané se mají rádi a jednají spolu pěkně.

Věřím, že Bůh odpouští hříchy.

Věřím, že jednou bude vzkříšení a že pro mě Bůh připravil věčný život s Ním. Amen.

Použitá literatura:

Rudolf Říčan - Čtyři vyznání

Štěpán Šoltész - Dějiny křesťanské církve

Luděk Rejchrt - Taková dlouhá cesta

Marta Pimová

QUO VADIS? Henryk Sienkiewicz, Kvasnička a Hampl 1929, str. 185-186

„Jsi tím naprosto jist, pane, že ti dívka nakreslila rybu do písku?“

„Tak jest!“ vybuchlo to z Vinitia.

„Nuže, pak je křesťanka...!“ Chilon rozpráhl ruce na znamení, že není to jeho vinou, načež řekl: „Pane, vyslov řecky větu: Ježíš Kristus, Syn Boha, Spasitel!“

„Dobrá! Nuže vyslovím ... Co z toho?“

„A nyní vezmi první písmeno každého z těch slov a dej je k sobě, aby utvořila jedno slovo!“

„Ryba!“ pravil s údivem Petronius.

„Hle, proč se ryba stala heslem křesťanů!“ odpověděl Chilon s hrdostí. Nastala chvíle mlčení. Ve vývodech Řekových bylo však cosi tak překvapujícího, že nikdo z přátel nemohli odolati úžasu.

„Vinitie,“ ptal se Petronius, „nemýlíš se a nakreslila ti Legie opravdu rybu?“

„U všech pozemských bohů, člověk by se z toho zbláznil!“ zvolal podrážděně mladý člověk. „Kdyby mně nakreslila ptáka, řekl bych, že ptáka!“

„Je tedy křesťanka!“ opakoval Chilon.

„To znamená,“ řekl Petronius, „že Pomponie a Legie otravují studně, vraždí děti, schytané na ulici, a oddávají se neřestem! Hlouposti!! Ty, Vinitie, byl jsi déle v jejich domě, já jen krátce, ale dosti znám Aulu i Pomponii, dokonce znám i Lygii, abych prohlásil: je to padoušství a hloupost!! Je-li ryba heslem křesťanů, což konečně bylo by těžko popírat, a jsou-li obě ženy křesťankami, nuže, u Proserpiny, nejsou křesťané tím, za co je pokládáme!“

„Mluvíš jako Sokrates, pane!“ odpověděl Chilon. „Kdo by zkoumal křesťany? Kdo poznal jejich učení? Když jsem před třemi lety putoval z Neapole sem do Říma (ó, proč jsem tam nezůstal!), připojil se ke mně člověk, lékař, jménem Glaukos, o němž se říkalo, že byl křesťan, ale přesto jsem se přesvědčil, že to byl dobrý a poctivý člověk.“

ANKETA

Vbleskové anketě jsme oslovili kolem 70 lidí a přes 60 jich odpovědělo, za což jim i z tohoto místa ještě jednou děkujeme. Jak anketa dopadla? Jedna sestřička napsala, že „je škoda, že se (Apoštolské vyznání víry) v naší církvi nepoužívá a je skoro neznámé. I když nepochybuji o tom, že naši členové ví, čemu věří, tak je fajn si to někdy nahlas s ostatními zopakovat. A také to mezi naší a ostatními církvemi dělá zbytečnou díru ...“ Podle odpovědi jeho text zná přes polovinu dotázaných. A zdá se, že by bylo vitané, kdybychom si ho společně připomínali častěji. Proč ne.

Znáš Apoštolské vyznání víry? (Víš, co to je?)

ano: 60

Dal/a bys jeho text z paměti dohromady?

ano: 34

částečně: 14

ne: 12

Poslední otázku a spolu s ní i většinu odpovědí uvádíme níže.

Pomohlo ti někdy, že Apoštolské vyznání víry znáš? Co pro tebe znamená?

Honza:

Pomohlo mi jako dospívajícímu společně s dalším vyučováním k přemýšlení o tom, čemu vlastně věřím a proč. Dodnes krédo považuji za něco, co mne spojuje s křesťany po světě i v historii a líbí se mi, jak je v něm stručně a jasně vyjádřeno to podstatné.

Tomáš:

Jednou jsem na něm někomu ukazoval, jak ústřední místo má v křesťanství smrt a vzkříšení Ježíše. Pak také párkrát mi pomohlo to „Věřím v církev obecnou, svatých obcování“ v situaci, kdy mě vlastní církev pěkně štvála. Znovu mě to utvrzuje v tom, jak je důležitá, přestože je to „stará rozvrzaná loď, ze které se ti občas chce zvracet“ (to je nepřesná citace z knihy Proč se obtěžovat s církví/Philips Yancey).

Olina:

Ráda ho vyznávám nahlas ve shromáždění. Cítím při tom hrdost a sounáležitost s ostatními přítomnými a i s těmi, kteří ho vyznávali staletí před námi. Posiluje mě to. Jednou jsem ho citovala kamarádce, když jsem spěchala a chtěla jsem jí stručně a rychle říct, čemu věřím. A opět jsem měla ten skvělý pocit historické sounáležitosti s našimi předchůdci.

Petr:

Přemýšlel jsem nad obsahem svoji webové stránky a říkal si, že nějaké vyznání víry by tam mělo být. No a pak mne napadlo - proč nevyužít vyznání, které je sice už hodně staré, ale velmi výstižné a stále platné, které mne spojuje s mnoha dalšími křesťany nejrozličnějších denominací. Podobně společná modlitba Otče náš láme ledy v mnoha případech. Také se mi velmi líbí ta písnička od Karla Řežábka na motiv vyznání víry (Věřím v Boha, Otce Všemohoucího...). Cítím v něm velkou moc.

Petr:

Určitě mi pomáhá v osobní víře. V rozhovoru mi myslím úplně samo o sobě nepomohlo, ale jistě zprostředkovane.

Jana:

Myslím, že může sloužit jako vodítko, co je takovým základem křesťanství, když s někým mluvím. Není celé asi na první evangelizační rozhovor, spíš pak na povídání s někým, kdo se zajímá, čemu věříme, a kdo už slyšel evangelium.

Johana:

Když se jdu kouknout na bohoslužby do nějaké tradiční církve, tak je to fajn, nepřipadám si pak jako úplný amatér :-)

Eliška:

Vím, že něco jako Apoštolské vyznání víry existuje a nějakou část (nebo možná celé, nevzpomínám si) jsem i četla. Pamatuji si, že jsem si říkala, že je to dobré, ale už si z toho nevybavuji ani ň... Jelikož si ho vůbec nepamatuji, nemohlo mi v žádné situaci pomoci.

Michal:

Co si do historie vzpomínám, tak to bylo při Pochodech pro Ježíše, protože jsem to nemusel číst z listu. Pak mi to občas pomáhá při zvěstování evangelia. Je to dobré schéma od začátku až do konce a je v tom obsažené vše podstatné. V neposlední řadě, když si to pro sebe projedu, tak mám hned dobrý motiv, za co Bohu poděkovat.

Arnošt:

ANO - ale jen trochu a v situaci, kdy jsem v rozhovoru s křesťany pocházejícími z tradice musel obhajovat, že nejsme „zas taková sekta“ :). Sloužilo jako jakási legitimace, ale obavy většinou padly až v osobním vztahu.

Lenka:

Už jsem několikrát použila „...vyznávám jeden křest...“, občas je to potřeba křesťanům z různých denominací připomenout. Jinak jako celek mě vyznání víry uchvacuje - je složené z Božího slova, obsahuje jeho velké pravdy a zároveň geniální jednoduchost. Občas chodím ke katolíkům, tam ho říkají, taky by se mi líbilo, kdybychom si ho z času na čas opakovali! Jsou to „staré“ dobré základy.

Marek:

Prakticky ne. Jeho stručný obsah je dnes natolik nezpochybnitelný, že k němu neexistuje protínázor. Ale mnohem bohatší Nicejsko-caříhradské vyznání, na kterém se všichni biblicky věřící křesťané také shodují, jsem teď nedávno posílal jednomu pánovi. To vyznání se totiž podrobně věnuje i otázkám, v nichž ten pán, neboť měl jehovistickou minulost, trochu tápal.

Pavel:

Určitě mi jednou pomohlo při duchovní krizi - připomenout fakta, kterým věřím.

Ladka:

Používám ho, když si potřebuji rychle shrnout evangelium. Ve vyznání je krásně popořadě vše důležité o Pánu Ježíši.

**Věřím
v Boha Otce všemohoucího,
stvořitele nebe i země;
i v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného,
Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontským Pilátem,
byl ukřižován,
umřel
a byl pohřben,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí na pravici
Boha Otce všemohoucího,
odkud přijde soudit
živých i mrtvých.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
svatých obcování,
hříchů odpuštění,
těla z mrtvých vzkříšení
a život věčný.
Amen.**

Michal:

Apoštolské vyznání slouží jako etalon toho, co je ve věrouce opravdu důležité a nelze z toho slevit, a v čem naopak mohou připustit odlišnost různých pohledů.

Tomáš:

Apoštolské vyznání počítám skoro mezi biblické texty, které znám víceméně z paměti a které používám pro službu. Při různých náboženských debatách ho používám jako zdravé usměrnění a rozlišení, co je ještě zdravé, a co už ne.

Petr:

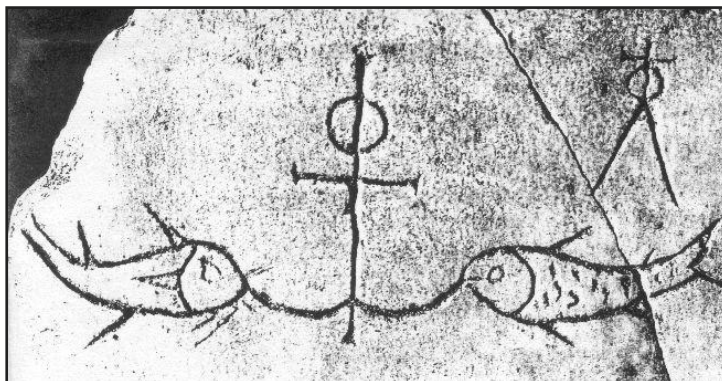
Podle mne je to právě Apoštolské vyznání víry, podle kterého se pozná, zda je určitá skupina církví nebo není. Rozdíl mezi sektou a mezi církví. A proto je dobré ho znát. Není to sice biblický text, ale je postavený na Písmu a velmi dobře a stručně shrnuje část z toho, čemu věříme. Důležité je to, že tento text vznikl jako obrana před herezí.

Petr:

Při některých setkáních nebo konferencích se stalo, že všichni byli vyzváni ke společné proklamaci Apoštolského vyznání víry. Díky tomu zde byl pocit jednoty a sounáležitosti Kristova těla, bez jakýchkoli denominačních rozdílů.

Jan:

Pro mě je to posilující uvědomění si citovaných skutečností, když se někde sborově připomíná. Myslím, že by bylo vhodné Apoštolské vyznání víry připomínat častěji s odpovídajícími odkazy do Písma.

Jiřka:

V partě nevěřících kamarádů, když se diskutovalo o různých světových náboženstvích, mi toto vyznání pomohlo přesně definovat čemu věřím, ale tenkrát to skončilo přestřelkou argumentů (a ta, jak je známo, k obrácení člověka nevede :-).

Jitka:

Ano, po svém uvěření jsem se o vyznání víry opírala při definování svého trojjediného Pána v rozhovorech s nevěřícími lidmi i lidmi jiných náboženských vyznání. Pomohlo mi na nic důležitého nezapomenout :) a přemýšlela jsem pak o tom, že je něco úžasného hlásit se s láskou k tomu stejnému, co křesťané vyznávají po generace celá staletí - a že vůbec můžu být součástí toho „oblaku svědků“.

Luděk:

Hodí se to, když se člověk modlí s katolíky, nebo s nimi má řeč.

Petr:

Někdy mi pomáhá, když si potřebuji v tlapkách pochybností připomenout svoji identitu.

Tomáš:

Nevzpomínám si, že bych Apoštolské vyznání víry kdy použil při rozhovoru, ale mám ho rád a rád ho vyznávám. Jsem za něj vděčný nejen proto, že je to stručné a jasné shrnutí čemu věřím, ale také proto, že je to věc, která nás spojuje s hrdiny a svědky víry už od prvních staletí našeho letopočtu. Cítím v tom spojení s našimi duchovními kořeny. A nezapadatelné je pro mě taky to, že se na tomto vyznání shodnou křesťané všech denominací – že je to konkrétní vyhlášení, které demonstruje jednotu skutečné Kristovy církve již zde na zemi a prakticky k ní přispívá. V Apoštolském krédu mi ale trochu chybí ještě jedna věta. Mohla by znít třeba takto: „Věřím, že Bible je Boží slovo, v plnosti pravdivé, mocné a inspirované Duchem svatým!“

Květa:

Tuto neděli jsem si na regionu vzala letáček „Věřím“, což je text apoštolského vyznání víry, takže jej mám před sebou. Bez tohoto bych text dala jen stěží dohromady slovo od slova, jen smysl znám. A když jsem to v neděli četla, byla jsem mile překvapená, že je to taková úžasná pravda, platná pro všechny křesťany. Několikrát jsem to pročetla a byla jsem ráda, že jsem si vybrala zrovna toto.

Několik sourozenců připomnělo zhudebněné Apoštolské vyznání od Ivana Růžičky a Karla Řežábka (Věřím v Boha, 1997).

Notový záznam i záznam v mp3 je možné volně stáhnout ze stránek KS Plzeň
<http://www.kaes.3pe.cz/>

Notový záznam: <http://www.3pe.cz/PDFnoty/Verim%20v%20Boha.pdf>
MP3: http://www.3pe.cz/mp3lo/PB099003_Verim_v_Boha_LowQ.mp3

Honza:

Jednou nebo dvakrát jsem ho řekl jedné nemocné sestřičce, která je na tom i psychicky už dost špatně a vyzval ji, aby k tomu řekla amen, jestli tomu bude rozumět a souhlasit s tím. Řekla.

Anna:

Jsem vždy ráda, když se toto vyznání víry čas od času vyznává nahlas ve sboru. Připomínám si tím, čemu věříme jako Boží lid a uvědomuji si, že toto vyznání mají i v jiných církvích, že je to něco, co nás spojuje a sjednocuje.

Rut:

Při státnicích z teologie to byla samostatná otázka, sice jsem si jí nevytáhla, ale citovala jsem ho svým nevěřícím spolužákům a na základě toho jsme pak měli dlouhou debatu o jeho různých částech a o dalších aspektech křesťanské víry.

Luboš:

Uvědomuji si, že patřím k církvi, která přesahuje nejen můj sbor, ale která přesahuje i můj život. Prostě jsem spojen s sourozenci v celých dějinách až na věčnost.

Věřím! Věříš? Věříme!

Výklad Apoštolského vyznání víry (Vladimír Vácha)

V řeckém prostředí říci o někom, že je to můj pán (řecky kyrios) znamenalo automaticky, že já jsem jeho otrok. Nikoli obdivovatel, akademický vyznavač, ale otrok. Znamenalo to, že takovému pánu patří můj život, má rodina, mé finance, mé schopnosti a síly, můj čas a zkrátka vše. Na to mysleli první křesťané, když říkali o Ježíši, že je naším Pánem. A nejinak je tomu i pro nás. I my bychom si měli uvědomit, co vlastně říkáme o Kristu, když třeba v Apoštolském vyznání víry mluvíme o tom, že je naším Pánem. Můžeme opravdu o Ježíši říci,

Získej zdarma Výklad Apoštolského vyznání víry!

Odpověz správně na kontrolní otázku:

Jak dlouho už církev vyznává Apoštolské vyznání víry v současné podobě?

**Prvních pět správných odpovědí odměníme
Výkladem Apoštolského vyznání víry.**

**Odpovědi pošlete
emailem na adresu sd@kaes.cz
nebo pomocí SMS na 724 435 310.**

(Ze soutěže jsou vyňati apoštolské a další členové redakce SD :-)

že je Pánem všech oblastí našeho života, že si od Něj do všech oblastí života necháme mluvit?

Někdy se mi zdá, že v našich sborech je tak trochu podobný problém, jako byl v církvi v 1. století. Totiž, že někteří nevěří ve zmrtvýchvstání (1Kor 15,12). Teď nemyslím na ty bláhové teology, kteří ve své „moudrosti“ odmítli jako mýtus vzkříšení Kristovo nebo vzkříšení vůbec. Ono lze totiž vzkříšení sice vyznávat, ale v praxi ho odmítat svým jednáním.

Získej Výklad Apoštolského vyznání víry s více jak 50% slevou!

**V rámci sborového shromáždění
2. prosince se bude Výklad Apoštolského vyznání víry prodávat s více jak 50% slevou
(u prodeje Sborového dopisu).**

Věřím v Boha

hudba a text: © 1997 Ivan Růžička a Karel Řežábek

Apoštolské vyznání víry (doslovné znění)

Ref. **Emi7 D6/E Cmaj7 D Emi7**
 Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele ne-be i ze-mě i v Je-ží-še Krista, Syna

Ami7 Bmi7 Cmaj7 C/D D/E Emi7 Ami7
 je - ho jedi - né - ho Pá - na na - še - ho. Věřím v Boha, věřím v Boha,

Emi7 Cmaj7 Emi7
 1. Jenž byl počat z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem,
 věřím v Boha, věřím v Boha, věřím v Boha, věřím

Cmaj7 Emi7 Cmaj7
 hm, byl ukřižován, umřel a byl po - hřben, se - stou - pil do pekel,
 v Boha, věřím v Boha, věřím v Boha, věřím

Ami7 tenory "h" +8va... Cmaj7 C/D Emi7 Cmaj7
 třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa. věřím v Boha, věřím v Boha,
 v Boha, věřím v Boha, věřím v Boha, věřím v Boha,

Emi7 Cmaj7 Emi7
 2. Sedí na pra - vici Bo-ha Ot - ce Všemohou - cího, odkud přijde soudit ži - vé i mrtvé.

Cmaj7 Emi7 Cmaj7 Emi7
 Věřím v Ducha svatého, svatou Církev obecnou, svatých ob-co-vá-ní,
Cmaj7 Ami7 Cmaj7 C/D
 hříchů od-puš-tě-ní, těla z mrtvých vzkří-še-ní a ži-vot věč-ný!

Ještě že mám sestru!

Před pár měsíci mi přišel email s prosbou o pomoc s překladem během týdne, kdy přijedou mladí lidé z Ameriky, aby zde sloužili Bohu.

A protože mám ráda angličtinu a ráda sloužím Bohu, rozhodla jsem se, že pojedu ☺. Když jsem tam jela, vůbec jsem netušila, jak ten týden bude probíhat. O to víc jsem se těšila, že to bude super dobrodružství. A taky že jo!

Přijela jsem do Olomouce, kde už na mě čekala velká skupina Američanů - 39 lidíček z Texasu a Floridy. Rozdělili jsme se do tří skupin - vždy 13 Američanů + 1-2 překladatelé. Jedna skupina byla celý týden na sídlišti, kde na hřišti měla program pro děti ze sídliště - hráli fotbal, baseball, měli pro ně různé scénky, písničky, svědectví. Prostě byli s nimi a dávali jim najevo Boží lásku.

Druhá skupina byla ve škole pro romské děti. Pomáhali dětem se čtením, psaním, hráli si s nimi. Já jsem celý týden jezdila se svojí

skupinou do malé vesničky za Olomoucí. Každý den jsme jeli autobusem asi půl hodiny až do Pohorán, kde probíhal dětský tábor pro romské děti ze sociálně slabších rodin z celé Olomouce. Každý den jsme na progra-

mu měli asi 40-45 dětí! Nejtypnější na tom bylo to, že první dva dny jsem byla jediná překladatelka. Takže jsem musela být na několika místech najednou, což bylo jaksi

nemožné. V úterý jsem zavolala své sestře, aby mi přijela pomoci, že to nezvládám. A ona byla tak hodná, že hned ve středu přijela a zůstala s námi až do konce týdne jako překladatelka ☺. Bez ní bych to fakt nezvládla!

Každý den jsme dětem řekli nějaký příběh z Bible, hráli jsme s nimi různé sporty, vyráběli spoustu věcí z papíru, korálků. Poslední den tábora nám děti řekly, že si pro nás připravily program. Zaspívaly nám romské písničky, zatancovaly romské tance. Bylo to super! Američanům se to moc líbilo, dokonce se někteří z nich k dětem přidali a tancovali s nimi. Právě ten poslední den se tam objevili lidi z novin - z MF DNES. Přijeli udělat rozhovor s organizátorem toho tábora a také s misionáři, kteří sem pozvali Američany. Fotograf fotil a fotil. Určitě nečekal, že toho tolik nafotí. Děcka tancovala a zpívala, a on fotil a fotil a fotil ☺. A další den o nás vyšel

článek v novinách ☺.

Byl to super týden ☺. Jsem moc ráda, že jsem se rozhodla do Olomouce jet.

leli

RECENZE

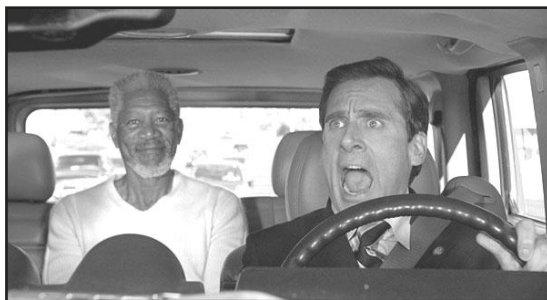

NA CO SE KOUKÁME (NEBO TAKÉ CO SI ČTEME)

BOŽSKÝ EVAN

Je tomu již téměř rok, co vznikla tato rubrika. Hned prvním hodnoceným filmem byl Božský Bruce. Přišlo nám s Pavlou zajímavé toto výročí oslavit recenzí druhého dílu: Božský Evan.

Byli jsme zvědaví, jak se tvůrci zhostili často dost nevděčného úkolu, točení dalších pokračování. Ty dva díly spolu nemají téměř nic společného. Spojuje je pouze osoba

Boha Morgana Freemana a Stevea Carella, který v prvním díle nastoupil na místo hlasatele po Jimu Carreym. Ten už s pokračováním nechtěl mít nic společného. A tak režisér Tom Shadyac využil stoupající Carellovy hvězdy a hlavní roli přiřkl jemu. Evan Baxter (Steve Carell) využívá popularity televizního hlasatele a úspěšně kandiduje do kongresu. Po zvolení se na popud svojí ženy pomodlí, aby mu Bůh pomohl naplnit jeho předvolební heslo „Změním svět“. A Bůh začíná jednat.

Druhý den dostává Evan ranní poštou od neznámého adresáta dřevěnou bednu s přesně takovým náradím, jaké kdysi používali tesaři. Několikrát za sebou mu budík nařízený na sedmou zazvoní v 6.14. Když mu je přiděleno senátorské číslo na automobil ve tvaru Gen 6.14, tak to už nevydrží a dotyčné místo

v Bibli vyhledá. Nechápe, proč zrovna on by měl dělat takový nesmysl, jako stavět archu. Až poté, co se osobně s Bohem setká, podniká první kroky. Nemá mnoho času, neboť je mu dáno přesné datum potopy. Okolí ho má za blázna. Manželka mu doporučí léčení, zabalí kufry, tři děti a stěhuje se k mamin-

ce. Ale i ona po cestě potká Boha. Ten jí vysvětlí, že když se modlí za trpělivost, tak nemá být překvapena příležitostí ji vyzkoušet. Vrací se i s dětmi zpět a dílo dokončí společně. Je 22.9. Slunce stoupá nad vzdálenou přehradní nádrží. Svými palčivými paprsky nikoho nenechává na pochybách, že dnešní den bude stejný jako ty, co už ubíhají dva měsíce, jeden jako druhý. Bez jediného mráčku, bez jediné kapky deště. Krátce po nalodění shromážděných zvířat, dostává Baxterova rodina policejní

výzvu k opuštění archy. Ta má být zbourána pro nevyhovující hygienické podmínky. Spustí se prudká průtrž. Evan se raduje z Božího jednání, ale jen chvíli. Děšť ustal a všichni si z něj zase dělají legraci. „Pane Bože, proč jsi mi to udělal, vždyť jsem tu každému za blázna?“ Bůh svého služebníka potvrdil, ale tak, jak to měl v plánu On.

Film byl natočen jako nejdražší komedie všech dob. Velkého úspěchu zatím nedosáhl. Není ale tak špatný, jak se o něm píše. Naopak. Je dobrý. A kdyby byl natočen někdy před patnácti lety, byl by označen za skvělý. Jenže doba pokročila a kritéria hodnocení se značně změnila. Děj lehce plyne, jednotlivé scény jsou vyrovnané. S jednou výjimkou. Když se Evan učí pracovat s tesařským náradím, udělali z něj tvůrci filmu totální jelito. To je moment, který do celkového rámce příliš nezapadá.

Na DVD se v běžné prodejní síti zatím tento film sehnat nedá. Pouze některé internetové obchody ho nabízejí v angličtině, nedabovaný a bez titulků.

Pavel Rosecký

SVĚDECTVÍ

MeetPoint

Dalším místem setkání se v sobotu 13. října stala Základní škola na Ortenově náměstí. Tento den si sem přišlo užít zábavu, divoké chvály a setkat se s Pánem Ježíšem kolem 80-ti dětí. Zastoupena nebyla jen Praha, ale i Brno, Liberec, České Budějovice, Lysá nad Labem a určitě i další místa, která mi prominou, že jsem je všechna neuvedl.

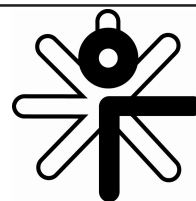
Setkání začalo chválami a tanečním vystoupením. Pak následovala hra, pro kterou jsme si všichni děti i dospělci museli rozdělit role. Honza Vácha byl pastor, Mikeš Padevět pokladník, někteří byli nedělka, jiní dorost, další mládež, ještě další staršovstvo, ještě jiní další chválicí skupinka a tak dále. Úkol zněl jasně: pokud uslyšíme své jméno vyskočíme a zařevme „to jsem JÁ“ nebo „to jsme MY“. Pak se četl příběh jak se sbor „to jsme my!“ dohadoval, kam pojedeme na výlet. Nedělka „to jsme my!“ a dorost „to jsme my!“ chtěli jinak než mládež „to jsme my!“ a chválicí „to jsme my!“. Vše musel korigovat pastor „to jsem já!“ a důležitá slova měl i pokladník „to jsem já!“. Nakonec všechno dobře dopadlo a celý sbor „to jsme my!“ byl s výletem spokojený. Když jsme se dosmáli, tak nám Dan Němec povídal o Pánu Ježíši a pak jsme se naplno položili nebo spíš naplno vyskočili do chval.

V druhé části setkání jsme se podle libosti a momentální nálady rozdělili do čtyř skupin. Někteří si šli zahrát vypečené hry do tělocvičny, další se učili tancovat v malé tělocvičně. Kdo chtěl, mohl zůstat v aule a zkoušet zpívat chvály na mikrofon a ostatní vyrazili ven na hřiště. Tato část programu byla zakončena obědem z vlastních donesených zásob, které dětem do batůžků nabalily maminky.

Po obědě program pokračoval dětským shromážděním, ve kterém nechyběly chvály, pantomima, slovo a osobní modlitby za děti. Mím Tomáš Pešl skvěle zahrál podobenství o rozsévání – poprvé jsem viděl na vlastní oči, jak se semínko snaží zavrtat do země a vydat úrodu (jak známo, ne vždy se mu to povedlo). Mimochodem, jako semínka rozsévá rozséváč lentilky - a měli byste vidět, jak děti v roli ptáků na semínka doslova útočily :-).

Měl jsem tu výsadu modlit se za některé děti. Jsem vděčný za jejich otevřenost a upřímnost a jsem si jistý, že s nimi náš Pán jedná a bude jednat. Sobotního MeetPointu jsem se účastnil poprvé a musím říct, že to pro mě byla víc zábava a povzbuzení od Pána než nějaká „služba“ dětem. Kdy že bude to další setkání?

Ondřej Paska

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 367 678
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
775 641 671
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
mklesnil@atlas.cz

VŽDY VE ČTVRTEK, 17:45
NA ŽERTVÁCH 23, PRAHA 8
(METRO B – PALMOVKA)

VSTUP ZDARMA
DEN PŘEDEM PROSÍM POTVRDĚ UČAST (SMS, MAIL)

**Jde
v životě
ještě
o víc?** **EXIT 316**

- 20.09. ÚVODNÍ PÁRTY – JINÁ DIMENZE
VEČEŘE-MUZIKA-ÚVOD-VIDEO-DISKUSE-DEZERT
- 04.10. KONZUMNÍ ŽIVOT
WE ALL LIVE IN AMERICA
- 11.10. KLUCI A HOLKY
O PÁJOVI A LADĚNCE
- 18.10. ILUZE
SUPERSTAR A TVRDÁ REALITA
- 25.10. ŽIVOT PRO DRUHÉ
DO ULIC A POD MOSTY
- 01.11. ŠTRES
KDE „DOBÍT BATERKY“?
- 08.11. RADOST
BEZ CHEMICKÝCH PŘÍRAD
- 15.11. SAMOTA
SÁM UPROSTŘED DAVU
- 22.11. SMYSL ŽIVOTA
PRO CO ŽIJEŠ? PRO CO ZEMŘEŠ?
- 29.11. SELHÁNÍ...
...A ODPUŠTĚNÍ
- 30.11.-2.12. SPOLEČNÝ VÍKEND
A PŘEKVAPENÍ NA ZÁVĚR...

WWW.EXIT316.CZ, WWW.KURZYALFA.CZ

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA
MILOŠ POBORSKÝ@QUICK.CZ,
777 277 744

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání,

kteří se koná v pátek **16.11. 07**

v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB),
Praha 1.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jako host promluví

Blanka Lamrová.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Nabízíme pronájem velmi pěkného bytu 4+1

na Háji (Metro 1 min) za 15 tis. +3 tis. poplatky.
90 m², po nákladné rekonstrukci, plně vybavený.

Více info:

David tel: 724 435 330, email: drapak1@yahoo.com

Daruji za odvoz menší šatní skříň.

P. Hrdina 608 127 390, petr.hrdina@centrum.cz

Mladá rodina hledá byt či domek

(popř. stavební pozemek) v Praze a okolí.

Kontakt: tcv@kmspraha.cz, 777 618 336 (Tomáš Coufal)

Mládež rozjíždí obnovenou webovou stránku!

Více na <http://mladezpaha.kaes.cz>.

Obzvláště si všimněte blogů,
kde jsou nejaktuálnější informace
ze života mládeže.

Dětská hudební skupina

Zakládáme, jako výsledek táborových aktivit, dětskou hudební skupinu dětí od 8 do 12 let.

Děti budou mít možnost trénovat zpěv pod vedením učitelky hudby Uljany Kališněnkovej, v odpoledních hodinách ve středu (příspěvek 500,- za pololetí).

Celý dětský tým se bude scházet zatím jednou měsíčně pod vedením Petra Adamce a Marty Hrabcové. Nejbližší termíny jsou 10. 11. a 9. 12. od 10 hodin v Heřmánku na Černém Mostě - centrum Vítejte.

Naši aktivitu prosím neberte hudebníci tak vážně, jde nám o to podpořit touhy dětí, často touhy od Boha, tak jak to děláme na táborech a uvádět je do jejich obdarování či jen tak zkusit nové věci.

Jak vyrábět loutky a jak s loutkami hrát

seminář 17. a 18. 11.

Seminář vede profesionální loutkářka. Seminář je určen rodičům, pracovníkům s dětmi, kteří se chtějí zlepšit ve svých dramatických aktivitách (výroba, komunikace s loutkou), pro někoho, koho baví rukodělné práce, pro děti, dospělé, rodiče, seniory.

Oba semináře začínají v 10 hodin, v Heřmánku
(Centrum Vítejte Černý Most).

!!! SEMINÁŘ PRO MLÁDEŽ !!!

- Má profese, mé poslání -

- Proč křesťané pracují v různých profesích?
- Jak mohou svoji pracovní zkušenost využít ve službě Bohu?
- Kde všude můžeš Bohu sloužit jako učitel, lékař, údržbář, programátor, trenér atd.?

Odpověď na tyto otázky a povolání pro svůj život
můžeš najít na semináři pro mládež.

Co: **Seminář Má profese, mé poslání**

Kdo: **Pořádá Interserve Europe ve spolupráci s KS Plzeň**

Kdy: **Sobota 8.12. 2007, program cca od 9-17**

Kde: V Kulturním centru B. Němcové 9, Plzeň
(sídlo YWAM, www.ywamplzen.org)

Jak: Chceš-li jet společně s týmem z KS Praha,
přihlas se u Petra Hrdiny, petr.hrdina@centrum.cz, tel. 608127390
www.interserve.eu

Pronajmu byt 2+kk I. kat. ve vilce, Praha 4,
s vybavením i bez, 1-2 osobám, nejraději manželům,
od prosince 07.

Zn. Jen upřímně věřícím.

Telefon: 244 470 278, mobil: 774 633 144.

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

KLaP
Kříž, Lotos a Půlměsíc - dialog o smyslu bytí

2. PREMIÉRA
sobota 17.11. od cca 17 hodin
v rámci festivalu Pražská scéna

Salesiánské divadlo Kobyliské náměstí
Praha 8

Představení není vhodné pro děti do 12 let
Představení vzniklo za podpory Magistrátu hl.m.Prahy

www.kairos2.wz.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 2.12. v 15:00, SOU na Spojovací,
Učňovská 1, Praha 3
chvály: 14:00 - 14:45

Sborová modlitební

26.11. v 18:00

Setkání služebníků

sobota 24.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

8., 15., 22. a 29.11. 6:00-7:00, Malý sál

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce
na adrese sboru.

Biblické hodiny

vždy v úterý v 18:15

- 6. 11. **Římanům III.** (David Drapák)
Izrael a evangelium (lahůdka teologie,
otázky Boží svrchovanosti a věrnosti,
předurčení a svobodné vůle, kořeny
víry, spása Izraele, Boží tajemství);
kapitoly 9-11
- 13. 11. **Síla tvých snů** (Sam Scaggs, meziná-
rodní vedoucí NEW LIFE MINISTRIES
INTERNATIONAL ve Virginia Beach)
- 20. 11. **Římanům IV.** (David Drapák)
Život vydaný Bohu (pravá bohoslužba,
jednota, vztah k politickým autoritám,
tolerance v církvi, otázky z pléna, dis-
kuse, závěr); kapitoly 12-16
- 27. 11. **Kříž, vyražená mříž světa** - Čím jsme
a čím už nejsme v Kristu Ježíši
(Václav Lamr)

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní
centrum - Motýlek, Vlčkova 1067,
Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova,
2 min. od metra Rajska zahrada)
- **25.11.** se koná společné rodinné shromáždě-
ní s regionem Sever (9:30, Ortenovo nám.),
není tedy shromáždění na Černém Mostě
- **Počet členů:** 27/10/23
- **Vstup:** Martin a Marie Kouklíkovi s dětmi
Ráchel, Rebeka, Samuel (přestup z PCF)
- **Narození:** Anna Kačírková

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích
(stanice metra Hůrka), poslední neděle
v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 55/18/20

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební),
Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště),
Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 44/0/22

VÝCHOD

- **Vedením pověřen:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli
v knihovně
- **Počet členů:** 92/16/20

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:**
Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** Po 19.11. v 18:00
u Václavíků
- **Počet členů:** 109/24/58

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30),
ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090,
vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:**
Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/14

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 77/15/29
- **Výstup:** Veronika Ledvinová (přestup na
Východ)
- **Výškrtnutí:** Helena Chvojová

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00,
Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 87/23/41
- **Narození:** Kristýna Bencová

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://www.paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli
2. prosince 2007.**

Téma: Už na tom pracujeme :-)

